

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 26 marca 2014 r. – TMK Europe GmbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sprawa C-143/14)

(2014/C 235/02)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* TMK Europe GmbH*Strona pozwana:* Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**Pytania prejudycjalne**

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 2320/97 ⁽¹⁾ z dnia 17 listopada 1997 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących z Węgier, Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii oraz Republiki Słowackiej, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1189/93 oraz kończące postępowanie w odniesieniu do takiego przywozu z Republiki Chorwacji jest nieważne, ponieważ Komisja nie uwzględniwszy wynikających z art. 3 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽²⁾ z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej wymogów dotyczących ustalenia szkody, założyła istnienie takiej szkody, nie biorąc przy tym pod uwagę, że na podstawie przyjętej między innymi na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. 81 i 82 Traktatu WE, lecz nieopublikowanej decyzji z dnia 25 listopada 1994 r. (sprawa IV/35.304) Komisja wszczęła dochodzenie w przedmiocie ewentualnego istnienia praktyk antykonkurencyjnych dotyczących rur ze stali niestopowej, które to praktyki mogą naruszać art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. i art. 81 WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 322, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 31 marca 2014 r. – Bundesrepublik Deutschland przeciwko Nordzucker AG

(Sprawa C-148/14)

(2014/C 235/03)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Nordzucker AG

Uczestnik postępowania: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

Czy art. 16 dyrektywy 2003/87⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kara za przekroczenie emisji musi zostać nałożona również wtedy, gdy operator przekazał do dnia 30 kwietnia danego roku liczbę uprawnień odpowiadającą całkowitym emisjom, które podał w pozytywnie zweryfikowanym przez kontrolera sprawozdaniu dotyczącym emisji z instalacji w poprzednim roku, jednakże właściwy organ stwierdza po dniu 30 kwietnia, iż całkowita ilość emisji została podana w zweryfikowanym sprawozdaniu błędnie na zbyt niskim poziomie, sprawozdanie to zostaje skorygowane i operator przekazuje dalsze uprawnienia w nowym terminie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 10 kwietnia 2014 r. – Ralph Prankl

(Sprawa C-175/14)

(2014/C 235/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ralph Prankl

Pozwany organ: Bundesfinanzgericht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania⁽¹⁾ w brzmieniu dyrektywy Rady 92/108/EWG⁽²⁾ z dnia 14 grudnia 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, zgodnie z którymi podatek akcyzowy (podatek od wyrobów tytoniowych) w odniesieniu do towarów objętych podatkiem akcyzowym (papierosy), które w (pierwszym) państwie członkowskim zostały wprowadzone do konsumpcji i bez zastosowania dokumentu towarzyszącego zgodnie z art. 7 ust. 4 tej dyrektywy zostały przetransportowane drogą lądową przez jedno albo kilka państw członkowskich (państwa członkowskie tranzytu) do dalszego państwa członkowskiego (państwo członkowskie przeznaczenia) w celu sprzedaży w państwie członkowskim przeznaczenia, jest również pobierany w państwie członkowskim tranzytu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, s.1

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania; Dz.U. L 390, s.124.